

Czy pojęcie „dostępu” do wymienionych informacji, który powinni zapewnić producenci zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 715/2007, obejmuje uprawnienie wydawców informacji technicznych, o których mowa w art. 3 pkt 15 rozporządzenia (WE) 715/2007, do wykorzystywania tych informacji do działań związanych z ich działalnością w łańcuchu dostaw na rynku wtórnym, czy też dla takiego uprawnienia do wykorzystywania konieczna jest odrębna umowa licencyjna na korzystanie i ponowne wydanie, która nie podlega wówczas art. 7 rozporządzenia (WE) 715/2007 w zakresie wynagrodzenia żądanego przez producenta?

3. Czy pojęcie „opłat w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości”, o których mowa w art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2018/858, należy interpretować w ten sposób, że producent musi traktować wszystkie niezależne podmioty [gospodarcze], o których mowa w art. 3 pkt 45 rozporządzenia (UE) 2018/858, jednakowo przy obliczaniu opłat, niezależnie od ich działalności gospodarczej?

Jeżeli należy udzielić odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne i rozdział III rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ma zastosowanie do pojazdów wycofanych z eksploatacji, dodatkowo:

Czy pojęcie „opłat w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości”, o których mowa w art. 7 ust. 1 pierwsza część zdania rozporządzenia (WE) nr 715/2007, należy interpretować w ten sposób, że producent musi traktować wszystkie niezależne podmioty [gospodarcze], o których mowa w art. 3 pkt 15 rozporządzenia (WE) 715/2007, jednakowo przy obliczaniu opłat, niezależnie od ich działalności gospodarczej?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na trzecie pytanie prejudycjalne:

4. Czy pojęcie „opłat w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości”, o których mowa w art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2018/858, należy interpretować w ten sposób, że opłata może zasadniczo pokrywać jedynie koszty producenta?

Jeżeli należy udzielić odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne i rozdział III rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ma zastosowanie do pojazdów wycofanych z eksploatacji, dodatkowo:

Czy pojęcie „opłat w uzasadnionej i proporcjonalnej wysokości”, o których mowa w art. 7 ust. 1 pierwsza część zdania rozporządzenia (WE) 715/2007, należy interpretować w ten sposób, że opłata może zasadniczo pokrywać jedynie koszty producenta?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylające dyrektywę 2007/46/WE (Dz.U. 2018, L 151, s. 1).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2007, L 171, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 28 czerwca 2021 r. – Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH / Arik Air Limited i in.

(Sprawa C-393/21)

(2021/C 368/06)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Druga strona postępowania kasacyjnego: Arik Air Limited i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób, biorąc pod uwagę cele rozporządzenia nr 805/2004⁽¹⁾, między innymi cel polegający na przyspieszeniu i uproszczeniu wykonywania orzeczeń państw członkowskich oraz skuteczną ochronę prawa do rzetelnego procesu, należy interpretować pojęcie „wyjątkowe okoliczności” użyte w art. 23 lit. c) rozporządzenia nr 805/2004? Jaki zakres uznania mają właściwe organy państwa członkowskiego wykonania w zakresie interpretacji pojęcia „wyjątkowe okoliczności”?
- 2) Czy okoliczności, takie jak w niniejszej sprawie, związane z postępowaniem sądowym w państwie wydania, które rozstrzyga kwestię uchylenia orzeczenia, na podstawie którego wydano europejski tytuł egzekucyjny, należy uznać za istotne przy rozstrzygnięciu o zastosowaniu art. 23 lit. c) rozporządzenia nr 805/2004? Według jakich kryteriów należy oceniać postępowanie odwoławcze w państwie członkowskim wydania i jak kompleksowa powinna być ocena postępowania toczącego się w państwie członkowskim wydania, dokonywana przez właściwe organy państwa członkowskiego wykonania?
- 3) Co jest przedmiotem oceny przy rozstrzygnięciu o zastosowaniu pojęcia „wyjątkowe okoliczności” użytego w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004: czy należy ocenić wpływ poszczególnych okoliczności sporu, gdy orzeczenie państwa wydania jest kwestionowane w państwie wydania, czy należy przeanalizować ewentualne korzyści lub szkody wynikające z zastosowania danego środka określonego w art. 23 rozporządzenia, czy też należy przeanalizować możliwości gospodarcze dłużnika w zakresie wykonania orzeczenia lub inne okoliczności?
- 4) Czy na podstawie art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 możliwe jest jednoczesne zastosowanie kilku środków określonych w tym artykule? W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: na jakich kryteriach powinny się opierać właściwe organy państwa wykonania przy podejmowaniu decyzji w przedmiocie zasadności i proporcjonalności zastosowania kilku z tych środków?
- 5) Czy do orzeczenia państwa wydania w przedmiocie zawieszenia (lub pozbawienia) wykonalności należy stosować reżim prawny określony w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽²⁾, czy też zastosowanie ma reżim prawny podobny do reżimu określonego w art. 44 ust. 2 tego rozporządzenia?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U. 2004, L 143, s. 15).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis
Teismas (Litwa) w dniu 28 czerwca 2021 r. – D.V. / M.A.**

(Sprawa C-395/21)

(2021/C 368/07)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: D.V.

Druga strona postępowania kasacyjnego: M.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyrażenie „główny przedmiot umowy” obejmuje warunek dotyczący kosztu i sposobu jego obliczania, jeśli ów warunek nie został indywidualnie wynegocjowany i znajduje się w umowie o świadczenie usług prawnych zawartej przez przedsiębiorcę (advokata) i konsumenta?
- 2) Czy odniesienie w art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 do prostego i zrozumiałego charakteru warunku umownego należy interpretować w ten sposób, że wystarczy określić kwotę stawki godzinowej należnej adwokatowi w dotyczącym koszcie warunku umownym (który ustala koszt usług rzeczywiście wykonanych na podstawie stawki godzinowej)?